



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 97/2021

03.03.2021. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Дирекција за развој и изградњу Врање“ Врање у ликвидацији, ради исплате, решавајући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Врању, на седници одржаној 03.03.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За суђење у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врању.

Образложење

Тужилац је поднео је 15.07.2016. године тужбу Основном суду у Врању против туженог, ради исплате неисплаћене зараде и разлике регреса. Решењем П1 1581/16 од 17.01.2018. године, Основни суд у Врању, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је уступио Привредном суду у Лесковцу, као стварно надлежном, позивајући се на члан 25. став 1. Закона о уређењу судова, јер је тужени у ликвидацији.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали негативни сукоб стварне надлежности на основу овлашћења из члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-У, 55/14 и 87/18– у даљем тексту: ЗПП) и члана 30. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08...113/17 и 88/18), Врховни касациони суд је одлучио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

Предмет тужбеног захтева је исплата новчаног износа на име накнаде штете за неисплаћене зараде и разлике регреса. Ликвидација привредног друштва прописана је одредбама члана 524 - 548 Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр.36/11, 99/11, 83/14, 5/15, 44/18, 95/18 и 91/19). Одредбом члана 7. овог закона је прописано, да у парничним и ванпарничним поступцима покренутим у случајевима предвиђеним овим законом, као и у споровима који произлазе из овог закона, надлежан је суд одређен законом којим се уређује надлежност судова према седишту привредног

друштва или предузетника, односно према месту пословања огранка страног правног лица, осим ако је овим законом предвиђена месна надлежност другог суда.

Одредбом члана 22. став 3. Закона о уређењу судова, између осталог је прописано да, основни суд у првом степену суди о правима, обавезама и одговорностима из радног односа, о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом. Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. овог закона, између осталог да, привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Како се у конкретној ситуацији ради о спору између тужиоца као физичког лица и туженог као привредног субјекта у ликвидацији, ради накнаде штете (предмет тужбеног захтева је новчано потраживање из радног односа), који спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са поступком ликвидације, то је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању, на основу одредбе члана 22. став 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић